

Shemini – Leviticus 9:1 – 11:47

Aliyah 2 – Leviticus 9:17 – 9:23

We lezen in dit stuk dat Aäron voor het eerst de offers voor het volk brengt. Nadat hij dit gedaan heeft, zegent hij het volk vanaf de plaats van het brandofferaltaar. Vervolgens gaat hij samen met Mozes de Tabernakel binnen. Wanneer zij weer naar buiten komen, zegenen zij samen nog een keer het volk. En dan lezen we dat **de heerlijkheid van Jehovah** aan heel het volk **verschijnt**. Daarbij valt er ook vuur uit de hemel op het altaar neer, volgens vers 24. Dit moet zeer indrukwekkend geweest zijn.

De heerlijkheid van de Heer was al in de Tabernakel komen **wonen**, toen Mozes de Tabernakel had opgericht en ingewijd. In Exodus 40:34-35 lezen we namelijk:

Toen overdekte de wolk de tent van ontmoeting en de heerlijkheid van de Heer vervulde de tabernakel, zodat Mozes de tent van ontmoeting niet kon binnengaan, omdat de wolk daarop bleef en de heerlijkheid van de Heer de tabernakel vervulde.

De heerlijkheid van de Heer was kennelijk zo indrukwekkend en heilig, dat Mozes de Tabernakel **niet binnen kon gaan**, toen de wolk van Gods heerlijkheid daarop neerdaalde. Het boek Exodus besluit ermee dat deze wolk van Gods heerlijkheid bleef rusten op de Tabernakel. En wanneer deze wolk opsteeg, dan trokken de Israëlieten daar achteraan. Kennelijk bleef Gods heerlijkheid in de Tabernakel wonen.

Dit leert ons dat de **intensiteit** van Gods heerlijkheid **niet altijd even hoog** geweest kan zijn, gezien de priesters af en toe wel de Tabernakel binnen moesten gaan om daar hun dienstwerk te verrichten. Toen Gods heerlijkheid de eerste keer verscheen, kon Mozes de Tabernakel niet binnengaan, maar kennelijk werd het later wel mogelijk om de Tabernakel weer binnen te gaan, hoewel Gods heerlijkheid daar verbleef. Mogelijk trok Gods heerlijkheid zich dan terug in het Heilige der Heiligen. Deze was in elk geval minder intens aanwezig in de Tabernakel.

Ook bij de bouw en inwijding van de **Tempel van Salomo** lezen we dat Gods heerlijkheid verschijnt. Daarover lezen we in 2 Kronieken 7:1-2:

Toen Salomo geëindigd had dit gebed te bidden, kwam het vuur uit de hemel neer en verteerde het brandoffer en de slachtoffers en de heerlijkheid van de Heer vervulde het huis. De priesters konden het huis van de Heer niet binnengaan, want de heerlijkheid van de Heer had het huis van de Heer vervuld.

In zowel Leviticus 9 als 2 Kronieken 7 is de reactie van het volk dat zij zich op de aarde neerwerpen en God aanbidden en loven. Zij waren **diep onder de indruk** van Gods heerlijkheid. Het bijzondere van Leviticus 9 is dat er specifiek staat dat de heerlijkheid van de Heer aan heel het volk verscheen. De heerlijkheid van de Heer was al in de Tabernakel komen wonen, maar verschijnt nu aan heel het volk.

Het bijzondere is dat **onze lichamen** in het Nieuwe Testament ook Tempels van de Heilige Geest genoemd worden. En onze **gemeenschappen** worden ook een Tempel van God genoemd.¹ Wij mogen deze verschijning van de heerlijkheid van de Heer dus ook verwachten in ons leven. Hoe indrukwekkend is dat...

Wat is er dan voor nodig om Gods heerlijkheid te laten verschijnen? Het is eerste is **gehoorzaamheid**. Mozes had de Tabernakel gebouwd, exact naar Gods instructies. En Aäron had de offers gebracht, exact naar Gods instructies. Pas daarna kon Gods heerlijkheid verschijnen. Zo heeft God ook instructies voor ons en hoe de Tempel van ons lichaam en de Tempel van onze gemeente opgebouwd moeten worden. Ook leert Hij ons hoe de priesterdienst daarin vervuld moet worden. Alleen in de weg van totale gehoorzaamheid kunnen we Gods heerlijkheid gaan ontvangen.

Daarom is het belangrijk om Gods instructies te lezen in de **Bijbel**. En verder is het belangrijk om Gods **profetische instructies** te ontvangen, die de Heilige Geest rechtstreeks tot ons en de gemeentes spreekt. God alleen weet wat ervoor nodig is om een woonplaats te creëren voor zijn heerlijkheid. Persoonlijk vind ik het getuigenis van Todd Smith heel mooi in dit verband. Hij getuigt in zijn boek *Creating a Habitation for God's Glory* hoe de Heilige Geest hem en zijn gemeente vormde, zodat zij een permanente verblijfplaats voor Gods heerlijkheid konden worden. Het is erg inspirerend om dergelijke **getuigenissen** te lezen, omdat het een heilige honger in je kan opwekken naar meer van Gods heerlijkheid in je eigen leven en gemeenschap.

Ten tweede zien we dat de **offerdienst** noodzakelijk was om de heerlijkheid van de Heer te laten verschijnen. Mozes en Aäron gingen niet met lege handen de Tabernakel binnen. Aan de handen van Aäron kleefde het bloed van de offers. Door zijn eigen handen werden letterlijk de offerdieren gedood. En zijn handen deden de dieren in rook opgaan. Daarbij symboliseert de handoplegging bij het offerdier, dat de priester eigenlijk zichzelf offert, wanneer hij het dier offert. De priester wordt één met het dier.

Ook wij kunnen niet zonder offer Gods heerlijkheid ontvangen. We zullen **Yeshua's offer** moeten aanvaarden voor onze zonden. Als we zijn offer in geloof aanvaarden, dan wast zijn offer ons schoon van alle zonden. En dat niet alleen, maar wij sterven zelfs samen met Yeshua op het hemelse Altaar.² **Ook ons leven** moet **op het Altaar** gelegd worden. Daar sterven we aan onszelf en gaan we in rook op voor Gods Aangezicht.

Dit betekent dat wij niet alleen met onze woorden God dienen, maar dat wij onszelf brengen als een offer. Het gaat hier om **totale overgave** aan God en zijn bedoelingen. Al onze eigen verlangens, identiteit, vastigheid, mogelijkheden, etc. leggen we op Gods Altaar neer. We komen er los van, zodat we voluit kunnen ontvangen wat God voor ons heeft. God geeft ons er een nieuwe identiteit en nieuwe verlangens, mogelijkheden en vertrouwen voor terug. Pas als wij compleet verteerd worden door Gods heilige vuur, zullen we Gods heerlijkheid in ons leven kunnen ontvangen.

---

¹ 1 Korinthe 6:19, 1 Petrus 2.

² Romeinen 6, Romeinen 12:1, Openbaring 6:9.

Dit is een **proces**. Het is een weg waarop we mogen gaan met vallen en opstaan. Steeds weer mogen we onszelf aan God leren overgeven, zodat we meer van zijn aanwezigheid kunnen gaan ervaren in ons leven. Niet onze offers zijn de basis van onze redding, maar het offer van Yeshua is de basis. Als we ons vertrouwen in Hem stellen, dan zit het goed. Maar vervolgens mogen we wel gaan groeien in het offeren van onszelf, zodat we meer van Gods heerlijkheid kunnen en mogen gaan zien in ons leven.

Voor velen klinkt het **offeren van jezelf** nu niet perse iets om naar uit te kijken. Het klinkt meer als een noodzakelijk kwaad om ook in Yeshua's heerlijkheid te kunnen delen. Toch schuilt er ook **een grote zegen** in het offeren zelf. Het is zelfs een heerlijke en bevrijdende ervaring om te sterven op het altaar. Het maakt je namelijk los van alle aardse verwachtingen, de lasten die je jezelf had opgelegd, de machten die je binden, de verlangens die je na moest jagen en je uiterlijke identiteit, die je omhoog moest houden. Het is zo **bevrijdend** om hiervan los te komen. Je gaat je zo licht als een veertje voelen en zo vrij als een vogel in de lucht. Je kunt weer gaan ademen en leven. Je zult de ware vrijheid van God gaan ervaren. Ook zul je je **veiliger** gaan voelen, omdat jouw zegen nu uit Gods Hand naar je toe komt. Je zult je **geliefder** gaan voelen dan ooit, omdat je niets meer hoeft te verbergen en Gods onvoorwaardelijke liefde voor jou mag ervaren. Je zult zijn zegen en shalom ervaren. Dit is een geweldige ervaring.

Hoe offer je jezelf dan op het Altaar? Helpend kunnen de **altaar-oproepen** zijn in een kerkdienst om naar voren te komen. Ik denk dat we dit veel meer zouden moeten doen. Maar het is meer dan dat alleen. Het gaat uiteindelijk om het **hemelse Altaar**. Je zult jezelf helemaal aan God moeten overgeven **in gebed** en je kunt jezelf hierbij in je hoofd voorstellen dat jezelf op het hemelse Altaar legt. Zo kun je dit voor jezelf visualiseren.

Laten we nog wat verder inzoomen op de huidige *aliyah*. We lezen in Leviticus 9:22-23 dat Aäron het volk **twee keer zegent**. De eerste keer alleen en de tweede keer samen met Mozes. Waarom twee keer? Dit laat ons zien dat Aäron twee keer zijn dienstwerk vervulde en twee keer een zegen verwierf voor het volk. De eerste keer was bij het **Altaar** door de offerdienst. De tweede keer was in de **Tabernakel** door de dienst van aanbidding en gebed. Bij het Altaar stierf Aäron aan zijn vlees en in de Tabernakel stond hij op in de Geest. Bij het Altaar vervulde hij zijn dienst publiekelijk en zichtbaar voor het hele volk en in de Tabernakel vervulde hij de intieme en verborgen dienst, die alleen zichtbaar was voor God. Bij het Altaar vervulde hij de uiterlijke dienst en in de Tabernakel de innerlijke dienst. Zo kon het volk gezegend worden naar lichaam, ziel en geest.

Zeer waarschijnlijk heeft Aäron het volk gezegend met de **priesterlijke zegen** uit Numeri 6:24-26: *De Heer zegene u en behoede u! De Heer doe zijn Aangezicht over u lichten en zij u genadig! De Heer verheffe zijn Aangezicht over u en geve u vrede!* Ook in deze zegen zien we een **tweedeling**. Eigenlijk is dit al een tweevoudige zegen in zichzelf:

De Heer zegene u

en behoede u!

De Heer doe zijn Aangezicht over u lichten

en zij u genadig!

De Heer verheffe zijn Aangezicht over u

en geve u vrede!

Je zou kunnen zeggen dat de eerste kolom gaat over de **innerlijke zegen** en de tweede kolom over de **uiterlijke zegen**. De eerste kolom komt als het ware uit de Tabernakel, uit de hemel, naar het volk toe. De tweede kolom komt als het ware vanaf het Altaar, op de aarde, naar het volk toe. Zo worden zij met een tweevoudige zegen gezegend.

Het is hierbij opvallend dat Aäron als Hogepriester alleen bij het Altaar staat, maar **samen met Mozes** de Tabernakel binnengaat. De verzoening op aarde was als taak aan de priesters gegeven. Maar wanneer Aäron het hemelse domein betreedt in intieme toewijding en gebed aan God, dan gaat Mozes, als leider van het volk, met hem mee. Op dat moment gaan de **koninklijke en priesterlijke roeping** samen op. Zowel koning als priester staan in contact met God in de hemel.

In het Oude Testament waren de koninklijke en priesterlijke taken nog **strikt gescheiden**. Dit hielp waarschijnlijk om de wereldlijke en geestelijke macht uit elkaar te houden, zodat God niet voor het karretje van de koning gespannen zou worden. De koning bleef afhankelijk van priesters en daarmee in een afhankelijke houding naar God toe. Wanneer deze grens werd overschreden, werd God daar heel boos over. Dit was bijvoorbeeld het geval toen koning Saul zelf maar ging offeren, toen Samuël lang weg bleef.

In het Nieuwe Testament is dit echter anders. **Yeshua** is zowel **Koning** als **Priester**, naar de orde van Melchizedek. Hij vervult zowel de priesterlijke rol als de rol van regeerder. En **ook wij** zijn in Yeshua zowel priesters als koningen geworden, volgens Openbaring 1:6. We zagen dat Mozes en Aäron samen de Tabernakel binnengingen. Dit leert ons dat als wij in gebed tot God gaan, dat wij de hemel binnenkomen zowel in de rol van priester als in de rol van koning. Enerzijds mogen wij **voorbede** doen en om verzoening bidden voor onszelf en onze omgeving. En anderzijds mogen wij samen met God **regeren** en zijn besluiten en oordelen proclameren op aarde, zoals in de hemel. Wij mogen dus met de **pastorale gevoeligheid** van de priester optreden en tegelijk met de **autoriteit en daadkracht** van de koning.

Terug naar de voorwaarden om Gods heerlijkheid te kunnen ontvangen. We hebben gezien dat gehoorzaamheid en het offeren van jezelf noodzakelijk is. Daar kunnen we nu het gebed (het intieme contact met God en de voorbede) en het koninklijke uitleven van Gods Koninkrijk bij rekenen. Op het Altaar sterven we met Yeshua aan onszelf. Maar in de hemel staan wij in Yeshua op met hemelse autoriteit. We gaan een nieuw leven leiden. In Romeinen 6 kunnen we dat ook lezen: wij zijn **met Yeshua gekruisigd** en gestorven, zodat we **met Hem op kunnen staan** in een nieuw leven.

Nu is het belangrijk om bij al deze voorwaarden te zeggen dat we Gods heerlijkheid niet zelf naar ons toe kunnen halen. Als we het zelf gaan proberen, door bidden, vasten, werken, levensverbetering, etc. dan zijn we slechts met **religieuze werken** bezig. En deze religieuze werken zullen ons niet dichterbij God brengen. Nee, God Zelf zal deze dingen door ons heen moeten gaan doen. Al deze dingen komen uiteindelijk voort uit een **totale overgave** aan Gods werk. We zullen juist **aan het einde van onszelf** en van onze eigen mogelijkheden moeten komen. Dan pas kan God echt aan het werk in ons.

Om het nog een keer in Altaar-termen uit te drukken: **hoe meer dood God ruikt**, des te meer zal **Zijn leven** naar ons toe kunnen komen. Gods heerlijkheid wordt aangetrokken door offers, verbroken harten vol berouw, het zwakke en falende, degenen die sterven aan hun eigen ik en vlees. Hoe meer wij sterven aan onszelf, hoe meer Gods leven en heerlijkheid in ons gestalte kan krijgen. Gods heerlijkheid komt niet zonder prijs, het vraagt de hoge prijs van totale zelfovergave. Om het met de woorden van Tommy Tenney te zeggen: '**Vuur valt niet op lege altaren**. Er moet een offer op het altaar zijn om het vuur te laten vallen. Als je het vuur van God wilt, dan moet je **zelf de brandstof** van God worden'.³

Uiteindelijk is het Gods **heilige honger en dorst**, die we nodig hebben. We kunnen nog zo proberen de overgave uit onszelf te halen, maar als ons hart niet is aangeraakt door Gods Geest, dan zal het een lege en doelloze poging blijven. Maar als de **Heilige Geest** ons aanraakt en er komt een heilige honger en dorst naar meer van God in ons leven, dan zullen we alles willen doen om Gods heerlijkheid te ontvangen. Dan maakt het ons op den duur niet meer uit of we moeten bidden, vasten, sterven of wachten, als we Gods heerlijkheid maar kunnen zien.

Die heilige honger en dorst is waar we om mogen bidden. Dat Hij ons aansteekt met heilig vuur en dat wij een onverzadigbare honger naar meer van Gods heerlijkheid ontvangen. Van onszelf hebben we die verlangens niet of maar heel kortstondig. We kunnen die verlangens alleen door Gods Geest ontvangen. Als wij die ontvangen, dan zal de rest ook wel **op zijn plek vallen**. Dan gaan we ons uitstrekken naar God met alles wat we hebben en zijn. Dit kan een ander jou niet geven. Dit is tussen jou en God.

Als we meer van Gods heerlijkheid willen zien, moet de **geestelijke temperatuur** gaan stijgen, om zo te zeggen. Het **vuur van het Altaar** moet opgestookt worden. Zodat er inkeer komt en overgave. Zodat we ons bekeren van slechte zaken en er verzoening gedaan wordt. Dit alles gaat gebeuren als het vuur op het Altaar op gaat laaien. Laten we bidden om Gods heilige vuur, zodat we daarin op mogen gaan als een offer voor de Heer.

Mozes en Aäron gingen na het brengen van de offers de Tabernakel binnen om God van Aangezicht tot aangezicht te spreken. Dit is het bijzondere van Gods heilige vuur. Als Gods heilige vuur over ons valt, dan telt nog maar één ding en dat is Gods Aangezicht. Het gaat niet meer om onszelf en het gaat zelfs niet om Gods Handen: zijn daden. Nee, **we willen dan nog maar één ding** en dat is **Gods gezicht zien**. In Psalm 27:8-9 staat dit prachtig beschreven:

Mijn hart zegt tegen U, (toen U zei) 'Zoek mijn Aangezicht': 'Ik zóek uw Aangezicht, Jehovah, verberg uw Aangezicht niet voor mij...'

Moge dit verlangen in ons hart leven...!

---

³ Smith, T. (2020). *Creating a Habitation for God's Glory. Becoming a Resting Place for the Power and Presence of the Holy Spirit*, p. 134.

Wat hebben we nu geleerd?

1. De heerlijkheid van de Heer in de Tabernakel is zeer indrukwekkend
2. Deze heerlijkheid wil ook wonen in ons lichaam en onze geloofsgemeenschappen
3. Voorwaarden hiervoor zijn: gehoorzaamheid, jezelf offeren, gebed en autoriteit
4. Jezelf offeren is komen tot het einde van jezelf, totale overgave en bevrijdend
5. Altaar-oproepen helpen, maar het gaat uiteindelijk om je hart en leven
6. Als we Gods heilige honger en dorst ontvangen, dan volgt de rest vanzelf
7. Laten we bidden om die honger en dorst!
8. De basis van alles is het offer van Yeshua en dat te aanvaarden
9. We hebben een publieke en intieme omgang met God nodig
10. Ons gebed en houding mag tegelijk pastoraal en daadkrachtig zijn
11. Wij zijn namelijk geroepen als koningen en priesters, in navolging van Yeshua
12. Ons verlangen mag zijn om Gods gezicht te zoeken voor alles